

Hoyrat Zaman

– N@zlı Hüzün · 16 Temmuz 2014

Ah ! sevgili
Neyine kandım da sevdim seni
Hani söz vermiştin hiç gitmeyecektin
Kelepçe takmıştık ellerimize
Kenetlemiştik kalplerimizi
Mühürlemiştik gözlerimizi
Asmıştık dar ağacına ayrılığı
Yok etmiştik lügatımız/dan vedaları
Bu hoyrat/ca gidiş neden..?

Sen giderken;
Ay tutuldu yıldızlar söndü
Yakamozlar küstü sırtını döndü
Mavi bulutlar tenime kar yağdırdı
Siyah saçlarıma beyazları kuşattı
Hoyrat bir gecede...

Ne ilkbaharı
Ne yazı gördüm
Hep kışı hazanı ördüm
Boynu bükük yapraklar
Sarıp düşerken payıma
Savruldum hoyrat bir vakitte...

Gece yalnızlığım gebe kalırken
Karanlığın kapısını araladı
Zaman çoktan sensizleş/ti
Durdu sanki !

Yarına doğacak güneş battı
Avucumda yangın kıvılcımları

Küllenen sızıları közledi
Serpeledi sol yanıma
Güneş bile sözünde durmadı
Yaktı tüketti ömrümü
Hoyrat bir zamanın teninden...

N@zlı Hüzün